de magnanimes ſunt.q̄ p̄renimio deſiderio
bn̄doꝝ iam habita nihil curant. quam
deuotionem optat nobis bern̄.di. Utinam
fratres ſic eſſemꝰ cupidi gratie ſpūalis quē
ad modū ſeclares pecunie tp̄alis . Hec aūt
deuotio trib' exercitijs obtinet᷑. vt vicȝ hēa/
mus in affectu auiditatē.in ope difficultatē
cū augmēto pſeuerādi cōtinuitatē. de q̄ hor/
tat᷑ nos leo papa di. Nꝛ nēo vr̄m tā pfc̄tus
tā ſanctꝰ ē. vt pfectioꝛ ſanctioꝛqꝫ eē nō poſſit
oēs ſil' ſine dr̄ia graduū ſine diſcretōe me/
ritoꝝ ab his in q̄ puenimꝰ in ea q̄ nō dū ap/
p̄hendimꝰ pia auiditate curramꝰ. de.ij.di.
greg. Si locus delectat celſitudis. prius ex/
erceat via laboriſ. ⁊ ſi delectat mentē magni/
tudo p̄mioꝝ. nō deterreat certamen laboris
qꝛ ad magna p̄mia quis puenire nō pōt niſi
p magnos labores. de.iij.di.bn̄. Nō ſine cā
(cū ſint nobis cū prib' eadē cōuerſiōis prin/
cipia) diſpar valde ꝓfectꝰ inuenit᷑. adeo vt
cū ipos de die in diem ꝓfeciſſe ⁊ curſū con/
ſūmaſſe legamꝰ apud nos magnꝰ eſtimet᷑:
ſi quis vel ipſa cōuerſiōis primordia cōſua/
ret qđ nō fecerūt prēs veteres. Nā de yſaac
dr̄ Ibat ꝓficiēs ⁊ ſuccreſcens donec magnꝰ
vehementer effectꝰ ē qđ ſi ſil'r fecerimus eri/
mus magni valde qꝛ non ſolū grati accepti
ſumus deo ab his ⁊ ex his q̄ iā habemꝰ: ſed
q̄ hēre cupimus. ſi tm̄ q̄ꝫtū poſſumus ad hec
conamur vn̄ aug. Nō quid ſis ſed quid eē
deſideras attendit deꝰ. ſi tm̄ q̄ꝫtū potes ſata/
gis vt quod eſſe non dū cepiſti eē merearis
Quinto magni ſunt doctores verbi dei ꝑit
⁊ factores q̄ verbo ⁊ exēplo edificāt audito/
res de q̄b' di. ꝟitas mat.v. Qui docuerit ⁊
fecerit hic magnus ē in regno celoꝝ. ⁊ quia
hoc mēbrū paucos.i.ſolos doctores reſpicit
iō illud relinquimus indiſcuſſū. LXXVI

De eodem ſermo ſecundus.

Vos eſtiſ qui per
māſiſtis mecū in tēptatōib' me
is vt ſup̄ di: greg. Quod valđ
in dolore importabile onerat᷑ ex ꝓuida cōſi/
deratōe remuneratōis leuigat᷑. graue nāqꝫ
quod ſuſtinet᷑ eſtimat᷑ ſed leue hoc p p̄mij
cōſideratōꝫ penſat᷑. ds itaqꝫ ſciens aplos ⁊ i
aplis omnes electos multa paſſuros. ipſoſ
obijciens eis remuneratōiſ p̄miū cōſolatur
di. ꝟbū ꝓpoſitū. Vos eſtis ⁊c̄ In q̄
b' verbis tria inquiramꝰ ⁊ inquirēdo ꝓpo/
namus. ſ. l'ralē intelligentiā. tēptatōis pma/
nentiā. remuneratōis ſufficientiā. Primuꝫ
ibi. vos eſtis ⁊c̄. ſcđm ibi in tēptatōib' meis
terciū ibi. ⁊ ego diſpono vobis ⁊c̄. Primo
ḡ inquiramus qđ ſit dicere Vos eſtis q̄ per/
māſiſtis mecū Si em̄ cōſidemuſ tp̄s in quo
ds hec verba dixerit adhuc modicum diſci/
puli paſſi erāt. ſed ſub alis pij mgr̄i ab oī
preſſura ⁊ t̄batōis grauamīe tenebant᷑. itm̄
vt ex phiſeis calūniātib' ꝙ nō ſicut iob. di/
ſcipuli ieiunarent. benignꝰ mgr̄ eis tacētib'
excuſauit eos di. mat.ix. Nō pn̄t filij ſponſi
lugere q̄ꝫdiu cū eis ē ſponſus vel etiā intm̄
nihil penitꝰ patiebant᷑ vt cū diceret eis luce
.xxij. Qn̄ miſi vos ſine pera ⁊ ſine ſacculo.
nūq̄d aliq̄d defuit vobis: rn̄derēt nō. Sed
eſto ꝙ aliq̄d paſſi ſint. tūc debuit dicere vos
pmāſiſtis in tēptatōib' vr̄is nō meis. Ad
qđ ſciendū ꝙ ſiue dicat hoc deꝰ de ſuis tribu/
lationib' ſiue diſcipuloꝝ paſſionib'. miſeri/
corditer dr̄ Vos eſtis q̄ pmāſiſtis ⁊c̄. Nā ab
eo tp̄e q̄ collegit eos in diſcipulos multa ob/
ꝓpria. multa vitupa. cōtēptus ⁊ humiliati/
ones ptulit dn̄s intm̄ vt multi ex iudeis q̄s
ſil'r in diſcipulos elegerat abijſſent retrorſū
ſicut cū de manducatiōe corporis ⁊ ſanguis
di ioh.vi. dixerūt multi durus ē hic ſermo
quis poterit eum audire. ⁊ ſequit᷑ non longe
poſt. ex hoc multi diſcipuloꝝ eius abierūt re/
tro. ⁊ iā cū illo nō ambulabāt. dixit ergo ad
xij. Nūquid ⁊ vos vultis abire: rn̄dit petrꝰ
p̄ omnibus Ad quē ibimus verba vite eterne
habes. ⁊ nos credimus ⁊ cognouimuſ. quia
tu es chriſtus filius dei viui. ideo nūc recte
dicitur. Vos eſtis qui pmanſiſtis mecum
⁊c̄. Q; ſi obijciat᷑ ꝙ non permanſerūt. quia
dicitur mat.xxvi. ꝙ relicto eo omnes fugi/
erunt. Ad quod dicendū ꝙ quia redierunt
nō reputatur eiſ ꝓ receſſu. hic in li. Re. dici/
tur Omnes reges iſrael preter dauid Eze/
chiam ⁊ Joſiā peccauerūt non ꝙ illi nō pec/
caſſent. ſed ꝙ nō in peccato pmāſiſſent. hic
dicitur ezechiel.iij. Si impius egerit peni/
tentiam omnium iniquitatum eius non re/
cordabor amplius Bern̄. Q; ipſe mihi nō

imputare decreuit · ſic ē ac ſi ñ fuerit · ſic pꝫ
quō cū xp̄o apoſtoli in ſuis temptationibꝫ
ꝑmanſerūt. ⁋ Si vero xp̄s predictū
verbū dixit de paſſionibꝫ diſcipuloꝝ: nō mi/
nus veraciter dixit meis · nā ſic ſe habet xp̄s
ad oēs electos ſuos: ſicut caput ſiue corpus
ad mēbra · ſi g̊ manus vel pes vl' aliqd̄ aliud
membrū infirmat̃ vel etiā vulnerat̃ · nō dici/
tur pes meꝰ vel manus infirmat̃: ſed cōſue/
to vſu loq̄ndi dicimꝰ. Ego infirmꝰ ſum vel
vulneratꝰ ſum. Sic quicquid membra xp̄i
patiunt̃ · xp̄s ſe veraciter dicit̃ pati. hinc ma/
thei · xxvi · xp̄s di · Qd̄ vni ex minimis meis
feciſtis mihi feciſtis: ſiue illud ſit bonū ſiue
malū. Propter qd̄ ſaulo ꝑſequēti electos
ſiue mēbra xp̄i dixit Actuū · ix · Saule ſaule
quid me perſeq̄ris · nō dixit meos ſꝫ meipm̄
hinc Gre · di · Deus quotidie patit̃ omē qd̄
a reprobis eiꝰ electi lacerant̃: ⁊ q̄uis hꝰ cor/
poris qd̄ nos ſumus iā dudū caput ſe ſuper
omia liberꝝ in celū extulerit · reproboꝝ tamen
vulnera adhuc ꝑ ſuum qd̄ deorſum retinet
corpus ſentit. Juſte g̊ dicit̃. Vos eſtis qui
ꝑmanſiſtis mecū in tēptationibꝫ meis: q̄s
licet vos in ꝓprio veſtro corpe ſufferatis: ad
ſalutis tñ v̄re cumulū dico meos. Sed tūc
amplius ꝑgitur ⁊ dicitur ꝙ dicere debuit.
Vos eſtis q̄ ꝑmanebitis mecū ⁊ ñ ꝑmāſi/
ſtis · vt futuras paſſiōes eoꝝ · q̄s nullus ad/
huc illo in tp̄e quo loquebatur iſta pertulit
per verbum futuri temporis deſignaret̃. Ad
qd̄ dicēdū ꝙ remūerator deꝰ nō a pricipio
nec a medio actiōis ſed a fine ꝯſummatōis
electos ⁊ dilectos ſuos remunerat: ⁊ iō de/
buit a verbo p̄teriti tp̄is d̄noiare q̄s voluit a
futura paſſione remunerare. Deus em̄ qui
nouit futura ſicut preterita · electos ſuos ab
eterno intuet̃ · nō ſicut incipiūt ei ſuire ſed ſi/
cut perficiūt qd̄ inceperūt hinc eſt ꝙ de pau/
lo dixit Actu · ix · Vas electiōis eſt mihi iſte
nō dixit erit: cū adhuc actualiter hoc non eſ/
ſet · hinc Augꝰ · Nō quid ſis ſed quid eſſe de/
ſideras attendit deꝰ · ſi tñ tu q̄ntum potes ſa/
tagis: vt eſſe merearis qd̄ nondum es · hinc
gre · A dño ſepe qd̄ futurū eſt ꝑ preteritū de/
ſcribitur q2 quicquid foris futurū eſt in ope/
re · intus iam factū eſt in predeſtinatōe · que
q2 certo qd̄ futurū eſt nouit: nō tam faciēda
inſinuat q̄ꝫ facta iā narrat · ⁊ q2 beatus bar/
tholomeus ap̄lus multas paſſiōes ſufferēſ
in omnibꝫ inuictus ꝑmanſit · q2 ſicut in paſ/
ſione ſua legit̃: fuſtibꝫ primū eſt ceſus · dein/
de excoriatus · deinde decollatus · iō hoc euā/
gelium de tēptatiōis permanſione debuit
de eo pre ceteris in eccleſia recitari · ſic patet
huiꝰ ꝓpoſiti thematis intelligētia. ⁋
Scd̄o dicendū eſt de tēptatiōis permanen/
tia. Et q2 nullus electoꝝ ſine tēptatione vi/
cturus eſt ſup terrā · iō quō in ea vſq̄ꝫ in finē
permaneat̃ fideliter eſt diſcendū. Sciendū
g̊ ꝙ vt in ea viriliter perſiſtamꝰ · ſcuto veri/
tatis ſumꝰ vndiq̄ꝫ muniendi · ſic em̄ ait p̄s ·
Scuto circūdabit te veritas eiꝰ · qd̄ exponēſ
Bern · di · Quia vndiq̄ꝫ circūdati ſumꝰ tem/
ptationibꝫ: vt merito tota vita nr̄a tempta/
tio appellet̃ · neceſſe eſt ſcuto dñi circundari ·
vt ſit nobis a dextris ⁊ ſiniſtris: ante ⁊ retro
Scutū aūt dñi eſt veritas eius · ſi g̊ grauis
temptatio irruat ſup nos · q̄ etiā ſubruere et
ſubuertere iam minet̃: ⁊ que totā domū mē/
tis ꝯcutere videat̃ / tunc ſcutū veritatis retro
nos · hoc eſt ad paſſionē dñi ꝓtendamꝰ · qd̄
tam in figura q̄ꝫ ſcriptura facere edocemur
Jn figura ſicut Nume · legit̃. Q filij iſrael
a ſerpentibꝫ leſi: iuſſi ſunt ſerpentē eneū in
palo ſuſpenſum intueri · ⁊ ſic liberabant̃ · ſic
qui grauibꝫ tēptationibꝫ mordet̃ · xp̄m i pa/
lo crucis ſuſpenſum reſpiciat ⁊ ꝯtinuo libe/
rabitur · dicit enim Gre · Quicquid ꝓpinat
tp̄alis aduerſitas · facile erit ſi cōſideremus
quid ꝓ nobis biberit in cruce qui nos inui/
tat ad regnū. Bern · Quid dirū vel durū ti/
bi eſſe poterit cū recordatꝰ fueris · quid ꝓ te
ſuſtinuit auctor mundi. Nō ne ſi ꝯferrent̃ in
me oēs vite filioꝝ adā: ⁊ oēs dies ſeculi et
labores omniū hoīm qui fuerūt ſunt ⁊ erūt
nihil eſſet ad corpis illiꝰ cōꝑationē. Scd̄o
ſcutū veritatis exhibeamꝰ ante nos ꝯſiderā/
tes mortis periculū: ⁊ dei diſtrictū iudiciū
quo oīa peccata q̄ ꝑ temptatiōes ⁊ tribula/
tiones hic nō diluimꝰ ſtrictiſſime i numero
pondere ⁊ mēſura iudicant̃ · teſtante Eſa · q̄
di · Ponā iudiciū meū in nūero pondere ⁊
mēſura · hoc ſcutū añ nos exhibendū hortat̃
nos ſapiēſ di. Memorare nouiſſima tua · ⁊ hoc
ē mortis horrorē · iudicij tremēdi diſcrimē ⁊ i

eternuȝ nõ peccabis. Tertio tribulati ſcutũ
veritatis infra nos: hoc eſt ad infernũ ꝓten
damus cogitãtes melius eſſe hic modicum
caſtigari ꝙ̃ in inferno eternaliter cruciari.
melius eſt enim in foro miſericordie leui fla
gello purgari: ꝑ quo in inferno oporteret in
perpetuũ mallcari. Qui enĩ vt ait iob timet
pruinã tenuis tribulatiõis. irruet ſuꝑ eum
nix eterne dãnatiõis. Gaudenter ergo ſuffera
mus pñtes temptatiões: q2 ipe ſunt certuȝ
ſignũ eterne euaſionis. q2 vt dicit Naũ pro
pheta. non conſurget duplex tribulatio: ſed
iſtis ſuſceptis dicit nobis de9 illud quod ſe
quit̃. Afflixi te ⁊ nõ affligam te vltra: ⁊ nũc
conteram virgaȝ de dorſo tuo. Propter qđ
dicit bern. nullũ teſtimoniũ credibili9. nul
lum certius euaſionis eterne calamitatis ꝙ̃
ꝙ ait ps. Corripiet me iuſtus in miſericor
dia. cũ enim vt ait Job. Luet homo oĩa q̃
fecit. in infinituȝ melius eſt hic in foro miẽ
luere breuiter ⁊ tenuiter ꝙ̃ in foro dure iu
ſticie eternaliter ⁊ grauiter. A Quar
to caſtigati ſcutũ veritatis ſurſum ſuꝑ nos
ad celi gaudia erigamus: eſtimantes ⁊ de
uote ruminãtes dei fruitionẽ. ſanctoꝝ ⁊ an
gelorũ aſſociationẽ. perpetuaȝ manſionem.
eternã glorificationẽ. infinitaȝ omniũ bono
rũ inebriationẽ. ad quaȝ nemo vnꝙ̃ ꝑuenit
nec ꝑuenire poterit. niſi qui tribulationibus
vſqȝ ad minutiſſimũ puluerem pleniſſime
purgatur. q2 vt ſapiens dicit nil intrat in il
lam inquinatũ: ⁊ nemo ingredit̃ in regnuȝ
celorũ niſi tribulat9 fuerit in hac vita. iuxta
illud Actu. xiiij. Per multas tribulationes
oportet nos introire in regnũ dei. Q2 ſi oĩa
pateremur q̃ vnꝙ̃ paſſi ſũt ſancti martires
ab initio mũdi vſqȝ in finẽ eius. non ſunt ta
men vt ait apl's condigne paſſiões hui9 tꝑis
ad futurã gl'am q̃ reuelabit̃ in nobis. Adde
qđ ex q̃libet minutiſſimo paſſo infinitã glo
riam ꝓmereremur. iuxta illud apl'i. ij. Corin.
Id qđ eſt momẽtaneũ in pñti ⁊ leue tribu
lationis noſtre ſuꝑ modũ in ſublimitatem
eternũ pondus gl'e opatur in nobis. Quis
ergo ſcutũ veritatis exhibens ad hec q̃ttuor lo
ca addit amplius di. impatienter illud ps.
Quoniã ꝓpter te mortificamĩ tota die. eſti
mati ſumus ſicut oues occiſionis. cũ ꝑ vno

iſtorũ poſſemus libenter ꝑ multa milia ãno
rũ grauiſſime tribulari. Hec ꝯſiderãtes ac
cingamus ſicut vir lũbos nrõs ⁊ ꝯſtãter di
camus. Quoniã ego in flagella parat9 ſum
q2 vt ait illa iudith. Oĩes q̇ deo vnꝙ̃ pla
cuerũt ꝑ multas tribulatiões tranſierunt fi
deles. His itaqȝ taliter cõſideratis: ſi ſane
mentis ſumus nõ ſolũ patienter ſed etiã li
benter imo gaudẽter cũ ſuis tribulationibꝰ
ꝑmanemus. B Tertio dõm eſt de re
muneratiõis ſufficiẽtia. q̃ tangit̃ in hoc ꝙ in
ꝑdicto themate ſubiũgit̃ cũ dicit̃. ⁊ ego di
ſpono vobis ⁊c̃. In q̇bus verbis ꝑmanenti
bus cũ eo in ſuis tẽptatiõibꝰ ꝓmittit de9 tri
plex bonũ. ſ. intimiſſimã ſue dilectiõis exhi
bitionẽ. oĩm bonoꝝ abundãtiſſimã ꝓpoſiti
onẽ. voluptuoſiſſimã oĩm delectabiliũ frui
tionẽ. Primũ ibi. ego. ſcđm ibi. diſpono. ter
tium ibi. vt edatis ⁊ bibatis ⁊c̃. Primo di
co ꝓmittit intimiſſimã ſue dilectionis exhi
bitionẽ. Quid enĩ iocũdius. quid delectabi
lius. quid mirabilius: ꝙ̃ ꝙ ipe paterfamili
as ex nimia ſua dilectiõe ibi fuit ad mẽſam
ſuis electis ⁊ dilectis q̃s ad tã nobile ⁊ ple
nũ omni felicitate ꝯuiuiũ inuitauit. Q̇uis
nõ omni ſtupore admirandũ duceret: ſi rex
prepotens mẽdices inuitaret ad prandiũ et
illis cõſedentibꝰ ipe miniſtraret. in q̃ facto
omni gaudio ꝑeffluem9 vidẽtes ꝙ tãti nos
eſtimat vt in hac ſua dilectione ſe effundat
ad tam indebitã erga nos dignatõeȝ vt no
bis ꝯuiuãtibus ipe q̃ſi ſuire videat̃: ⁊ hoc
eſt ꝙ ꝓmittit veritas Lu. xij. Amen dico vo
bis ꝙ precinget ſe ⁊ faciet illos diſcũbere ⁊c̃
qđ exponens gre. di. Precinget ſe. i. ad retri
butionẽ preparat. faciet illos diſcũbere. i. in
eterna quiete refoueri. diſcũbere quippe no
ſtruȝ in regno quieſcere eſt. Scđo ſic mini
ſtrans exhibet nobis omniũ bonoꝝ copioſiſ
ſimam ꝓpoſitionẽ. qđ intelligit̃ in hoc v̇bo
diſpone. Diſponere eĩ idẽ eſt qđ diuerſa po
nere. Ibi enĩ ꝓponit̃ nobis ferculum de pro
prijs meritis cõportatũ. Scđum ferculũ de
meritis ſanctoꝝ participatũ. Tertiũ ferculũ
de meritis xp̄i ſuꝑerogatũ. dicetqȝ nobis de
us ex pleno affectu dulcedĩs ſue illud Can.
v. Comedite ⁊ bibite ⁊ inebriamini amici
cariſſimi. qđ exponens bern. di. Comedim9

in celo premia de proprijs meritis ꝑuenien/
tia·bibimus bona de humanitate chriſti in
noſtra ignorantia·ſed inebriamur·i·ab oī quod
ſumus alienamur per bona diuitatis vn/
diqꝫ in nobis cōfluētia·Tercio ex bonis iā
dictis diſpoſitis: ⁊ nobis ꝓpoſitis habem⁹
voluptuoſam omnium delectabilium frui/
cionem·que ſupereffluēs voluptas.ex hoc
maxime prouenit ꝙ omnibus bonis dñi
in toto quod ſumus vndiqꝫ et in omni par/
te perfruemur·Si·n·vt ait ſcriptura deus
erit omnia in omnibus·deus cum omnib⁹
bonis ſuis erit in omni quod nos ſum⁹ hoc
totum agēte in nobis deo qui·LXXVII

De ſancto Auguſtino.

Homo quidam

peregre ꝓficiſcens·Mat.xxv·di.
bem.Dignum valde eſt vt quibus a conſti
tutōne mundi preparatum eſt regnum ipſi
ec ſe in regnum non negligant preparare.quo
modo autem hoc facere debeamus docet
nos dñs in ꝑabola hic expreſſa·Nam vt ait
grego.Ipſe eſt homo qui peregre ꝓfectus
eſt tradens ſingulis nobis bona ſua·vt ꝑ/
eadem bona tꝑalia lucremur et mercemur
eterna.vt qđ gratis datur⁹ erat leuibus la⁹
boribus mercamur·Dedit enim vni·v·ta/
lēta alij duo·tercio vnū vt veniēs in tꝑe ſuo
ſciāt qua fidelitate vn⁹quiſqꝫ negociat⁹ eēt
¶ Per hec·v.talēta v.dōa intelligim⁹ q̄
ſi ad lucrum ponimus vt demus alia·v·ta
lenta in infinitū meliora lucrabimur ipō tñ
qui dona ꝑcontulit adiuuante·Sunt autē
hec talenta noſipſi·nr̄ proximus tꝑs mōd⁊
deus q̄ ſi ad lucra ponimus vt ōꝫ in infini/
tum merebimur meliora. Tunc aūt ſingul'
talentis bene vtimur ⁊ per conſequēs bonū
lucrum acquirimus·cū ſingulis vtimur ad
talem vſuꝫ ꝓpter quē ipſa nobis a dño ſunt
donata Deus aūt dedit nobis noſmetipſoſ
ad ſāctificandū·ꝓximū ad exercitādū·tꝑus
ad lucrandū·mundum ad ſpeculandū·deū
ad amandum Primo ergo videam⁹ ad q̄d
⁊ propter quid deus nobis dederit noſipōſ
hoc aūt fec̄ vt ꝑ eum creati per vite ſanctita
tem ad ipſum redeamus ⁊ apud eum eter
naliter maneamus·quod tam figura quam
ſcriptura probare poſſumus euidenter·Et
primo figura ſcilicet per columbam noe quā
ideo de archa emiſit vt ad eum reuerteretur
ſic deus emiſit nos de archa cordis ſui.in q̄
ab eterno ſumus predeſtinati.vt in hac vi/
ta per eius gratiam atqꝫ noſtrum meritum
ſāctificati rediremus ad eum ⁊ cum eo eter/
naliter viueremus·Hoc etiam oſtenditur ꝑ
ſcripturam di·ap⁹ ad Ro.quos predeſtina
uit hos ⁊ vocauit·quos autem vocauit hos
⁊ iuſticauit ſcilicet per dei gratiam ⁊ hominis
meritum quos.aūt iuſtificauit hos ⁊ magni
ficauit per gloriam.idem. Non enim voca/
uit nos deus in īmundiciam ſed in ſctifica
tionem·vnde ſic̄ nos preuenit deus in creā/
do ſic etiam preuenit nos in ſāctificādo·hic
bern̄·A deo ⁊ ad deum conditus eſt aīmus
rationalis vt ad ipſum ſit conuerſio eius·
Quamdiu ergo hic viuitur qꝫ propius pōt
accedat ad eum ſimilitudīe a quo ſola diſce
ditur diſſimilitudine vt ſit hic ſanctus ſicut
ille ſanctus eſt.⁊ in futuro beatus ſicut ille
beatus eſt·Et quia de⁹ ⁊ omnis familia ei⁹
pariterqꝫ manſio celeſtis omnia ſancta ſūt
oportet nos qui ad eandem manſionem per
petuo poſſidendam vocati ſumus ſimiliter
eſſe ſanctos·ꝓpter quod hortatur nos deus
numeri·di. Sancti eſtote quoniā ego ſan/
ctus ſum·Dedit ergo deus nobis noſmet/
ipſos ⁊ poſuit nos in hanc vitam vt ſanctifi
cemur vt hic ſanctificati perueniamus ad ꝑ
petuam ſanctitatem. D ¶ Sed ne cau/
ſaremur de hui⁹ ſanctificationis difficulta/
te.preuenit nos ſanctificans nos primū ſuis
laboribus ⁊ expenſis in baptiſmo quē ꝯſe/
crauit in ſpirituſancto cum ſanctis verbis ⁊
cum ſua paſſione pariter ⁊ eius morte·nam
ꝙ ex ſpirituſancto conſecratus ſit patet per
columbam·que deſcendit in baptiſmo ſuper
chriſtum ꝙ etiā ex ſanctis verbis baptiſmuſ
conſecratur patet per inuocationem ſancte
trinitatis·ꝙ etiam ex paſſione ⁊ merito xp̄i
conſtet patet per apoſtolum dicentē Quot
quot enim baptiſati ſumus in morte ipſius
baptiſati ſumus·conſepulti enim ſumus et
ſic ſanctificati ſumus ſine nobis in baptiſ/
mo per deū nr̄m nil amplius a nobis petēs
niſi vt eandē ſanctificatōꝫ in nobis ſuemus